

Η ΙΚΤΙΣ

(ΤΟ ΚΟΥΝΑΔΙ.)

'Ο Βυρφόν καὶ δ Δάρχερᾶς γινώσκουσιν ἐν μόνῳ εἶδος ἱκτίδος' δ. Κ. Φριδερίκος Κυβιέρος διαχρίνει δύο εἶδη αὐτῶν, τὴν ἔρυθρὰν ἡγεις ἔχει υπόξενθον τὸ σῶμα, καὶ τὴν μελάγχρουν ἡ μελανόξενθον καθ' ὅλα τ' ἄνω μέρη τοῦ σώματος, καὶ κιντρινοσχερῆ εἰς τὰ κατώτερα.

σχάπτοντος, στρέφοντος ἡ φυύσιντος πάντα πρᾶγμα, οὐ δει εἰς τὴν φυσιογνωμίαν αὐτῶν τῶν ζῶντος χαρακῆς ή διαζύσης ἀνησυχίας.

Αἱ ικτίδες διέπονται πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν ὕπερσίν των ἡ δέ των τοὺς βοηθεῖ εἰς τὴν ἀνακαλύψιν τῶν ἐντόξων, τῶν σκωλήκων, τῶν ἑρπετῶν ἀντίκεντος εὐκόλως εἰς τὰ δένδρα, ὅπους ὑπάρχουσι διάδωσιν ἔχει τῆς φωλαπτῶτα ἡ νάρκητιντος τὰ πτυχά, καὶ τούντιντον τῶν λοιπῶν ζῶντος, κατεβίνουσαντος τὸν καφαλὴν πρώτην καὶ κρατούμενην διὰ τῶν διποθίων ποδῶν τινον. Αὕτα ἀρίνονται νίκητα πτέρωσιν ὧς σώματα ἔγχατα λειμμένα, ὅπου επάνονται διὰ ζητοῦντος νάρκητος κατεβίλωσι τὸ δένδρον ἢ τὰ

'Η Ικτίς (τὸ κουνάδι).

Μετὰ τὰς ἀρκτους, οἱ ικτίδες εἰσὶν, ἀφ' ὅλα τὰ σερκοφάγα ζῶα, ἐκείναι, αἴτινες δμοιάζουσι περισσότερον μὲ τὰ παντοφάγα· αὖται τρέρονται σχεδὸν ἀδιαφόρως μὲ καρπούς ἡ ζωκήδης ὥλας. Τὸ μέγεθός των δμοιδέει μὲ τὰ ἄτη; συνήθεις ἀλλὰ τὸ σῶμα των εἶναι λίγαν ἐπίμηκες ὡς πρὸς τὰς κνήμας των, αἴτινες εἰσὶ βροχεῖται ἔχουσιν οὐρὰν ἵσην μὲ τὰ ηδύμα των, καὶ τὴν ἔκτεινουσιν δρίζεντεις ἡ τὴν ἀνυψόνουσι καθέτως· ἡ κεφαλὴ των εἶναι μυχρά, καὶ φτίνεται ἐπὶ μυχοτέρᾳ ἔνεκα τοῦ μήκους τῶν ῥωθών των. Περιορέζουν τὸ βύγχος μίγρι τῶν τομέων, τὸ θοιόν προσέτι εἶναι τόσον μικρόν. Νοσον τὸ τῆς ἀλώπεκος· ἡ διηγεικής κίνητος ποῦ δύνηγχον; των, φείποτε πεινάσσουσιν τὴν πεινάσσουσιν αὖται δέ τοις εἰς τὴν βορείου Ἀιγαίου ὁδὸν διέρισκονται αἱ ικτίδες ζῶαι μόναι ἡ ἀγελαῖαι ζεύγη· αἱ κατὰ μόνας ζῶαι ἵσηγον παρὰ τῶν αὐτοῖς νων τὴν ἐπιωνυμίαν, μονονδί. Δέν εἶναι σπάνιον νὰ ἴσῃ τις εἰς τὴν Παραγούσιαν ικτίδας κατ' οίκον, ἀλλὰ προσέγουν νὰ τὰς τρέψουσιν τὸ μένας, διότι μνημόνωνται παντεχοῦ βιλιούτινα.